

Razmatranje: subota 1.tjedna adventa

Razmišljanja koja mogu obogatiti našu molitvu tijekom vremena došašća.

- Isus nam dolazi ususret
- Molitva Gospodinu da pošalje radnike u svoju žetvu
- Obnova našeg poslanja

.....

DANAŠNJE EVANĐELJE prikazuje nam Isusovu odlučnost da dođe do mnogih ljudi. „*I obilazio je Isus sve gradove i sela, učeći u njihovim*

sinagogama, propovijedajući evanđelje Kraljevstva i liječeći svaku bolest i svaku nemoć.“ (Mt 9,35) On ne brine za čovjeka samo na riječima. Isus se želi pobrinuti za konkretne potrebe svake osobe i čini prvi korak. Ulijeva optimizam govoreći o Božjoj ljubavi prema njima. Pažljivo sluša njihove probleme i čini što može da im pomogne. Možemo zamisliti kako Gospodin s ljubavlju gleda u oči onih koji mu se približuju: "Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira.“ (Mt 9,36)

I danas Gospodin prilazi našem svijetu; štoviše, On je uvijek u njemu. On je blizak Bog koji se nije povukao od svog stvorenja i nikada ga nije prepustio njegovoj sudbini. Naprotiv, raduje se i uživa u divnoj dobroti običnih, poniznih ljudi, koje povijest zanemaruje, a koji nastoje živjeti u skladu s Božjim srcem. Također,

ispunjen je suosjećanjem kada vidi ljude koji su zlostavljani, obeshrabreni, dezorijentirani, bez ikoga uz sebe tko bi ih vodio i tješio.

„Iesus Christus heri et hodie: ipse et in sæcula!“ (Heb 13,8) – Isus Krist isti je jučer i danas i zauvijek će biti isti. Nastavlja nam dolaziti ususret na bezbroj načina. Hrani naše duše euharistijskim kruhom. Prenosi nam mir i nadu glasom svoje Riječi.

Pokazuje nam put govoreći nam u tišini molitve: *„Da, puče sionski koji živiš u Jeruzalemu, više ne plači! Čim začuje vapaj tvoj, odmah će ti se smilovati, čim te čuje, uslišit će te.“* (Iz 30,19) Isus nas traži prije nego što ga mi zamolimo; inicijativa je uvijek njegova. Naša zahvalnost nikada neće biti dostatna; naš odgovor nikada neće biti razmjernan toj neizmjerljivoj dobroti. Stoga želimo svojoj zahvalnosti pridružiti iskreno oslušivanje njegovih neprestanih nadahnuća.

.....

U EVANĐELJU vidimo Isusa među ljudima, kako maksimalno koristi svaki dan – toliko da ponekad nema ni vremena jesti (usp. Mk 6,31). Nema dovoljno sati u danu da odgovori na sve potrebe. U tom kontekstu, sveti Matej nam prenosi Isusovu duboku zabrinutost, koju dijeli s najbližim učenicima: „*Žetve je mnogo, a radnika malo.*“ (Mt 9,37) Toliko je ljudi kojima treba pomoći, a malo je onih koji su posvećeni tom hitnom zadatku. Svijet treba Boga. I Isus to zna bolje od ikoga. „*Ali kako će zazivati onoga u koga nisu vjerovali? Kako li će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? Kako li će čuti bez propovjednika? Kako li će propovijedati ako nisu poslani?*“ (Rim 10,14-15) Pred ovim stanjem, uvijek će biti malo onih koji dijele Isusovo poslanje prenošenja radosti Evanđelja i naviještanja poruke spasenja ljudima današnjice.

Iz dubine Isusova srca dolazi molitva upućena njegovim učenicima:

„*Molite, dakle, gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.*“ (Mt 9,38) Razveselit ćemo Gospodina ako se više i ustrajnije molimo na ovu njegovu nakanu. Molimo Oca da nas i mnoge druge kršćane zapali svetošću koja nas ispunjava radošću i potiče da je dijelimo s drugima. Molimo ga i da pošalje više zvanja svojoj Crkvi, a na poseban način Djelu; ljude iz svih društvenih slojeva koji velikodušno odluče svoj cijeli život posvetiti služenju Evandjelju.

.....

NASTAVLJAMO razmatrati evanđeoski odlomak koji nam liturgija danas nudi. Odmah nakon što je učenicima povjerio ovu molitvenu nakanu, Isus ih okuplja i daje im moć potrebnu da mu

pomognu u njegovu djelu služenja
čovječanstvu: „Putom propovijedajte:
'Približilo se kraljevstvo nebesko!'
Bolesne liječite, mrtve uskrisujte,
gubave čistite, zloduhe izgonite!
Besplatno primiste, besplatno dajte! “
(Mt 10,7-8) Gospodin traži od svojih
učenika da mole za velikodušne duše
koje će mu pomoći, ali i da sami
preuzmu ovaj hitan zadatak.

Kad molimo za zvanja, Gospodin
neprestano obnavlja i naše vlastito
apostolsko poslanje. „Mnogo je
kršćana uvjerenih da će se
Otkupljenje dovršiti u svim
sredinama svijeta, i da moraju
postojati duše – ne znaju koje – koje
će u tome surađivati s Kristom. Ali
misle da će za to biti potrebna
stoljeća, mnoga stoljeća. Bila bi to
vječnost – ako bi se sve odvijalo
brzinom njihova darivanja. Tako si i
ti mislio – dok nije došao netko tko te
'prodrmao'.“ [1]

Ako iskreno molimo Gospodina da pošalje radnike u obilnu žetvu, i ako nas vodi ovaj jasan, ali intiman apostolski žar, tada će ta molitva pridonijeti i našem vlastitom posvećenju i vjernosti. Molitva da Bog u više kršćana rasplamsa radost evangelizacije bit će i nama „poziv na buđenje“. Na navještaj anđela, Marija je pokazala potpunu raspoloživost da Božju riječ oplodi u svome životu. Taj osobni stav uvijek je išao ruku pod ruku s njezinom željom da i drugi oko nje učine sve što im Isus kaže (usp. Iv 2,5). Njoj povjeravamo svoju molitvu za više evangelizatora i molimo njezin zagovor da nas ta naša želja približi njezinu Sinu.

[1] Sveti Josemaría, *Brazda*, br.1

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-subota-1-
tjedna-adventa/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-subota-1-tjedna-adventa/) (2.04.2026.)